

sætte det, det er en underlig Konklusion af, at man i Folketinget har opnaaet i hvert Fald overvejende Enighed om at foretage denne Forandring. Jeg synes tværtimod, at det maatte være en Indrømmelse til de Interesser, ogsaa her i Tinget, som ønsker, at dette Tal bliver lavere, end det var i Lovforslaget, da det kom fra Ministeriet. Jeg vilde meget beklage, om det skulde sættes endnu lavere ned, jeg synes, at det Spillerum, der maa være ved Skatteligningen, navnlig med Hensyn til Erdrag, bør være saadan, at der kan tages alvorlige Hensyn til de særlige Forhold, der kan være til Stede for den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til meget hurtig Behandling i et Udvalg.

Vejstrup: Jeg deler ganske de Betragtninger, som blev fremført af den ærede sidste Taler, at det af Hensyn til det nuværende Tidspunkt er absolut nødvendigt, at Udvalgsbehandlingen bliver saa kort, som det overhovedet er muligt. Forholdene former sig praktisk talt, i hvert Fald ude omkring paa Landet, saaledes, at man, den Dag man er færdig med Statsskatteligningen, tager fat paa den kommunale Ligning. Derfor synes jeg, at det er en Nødvendighed, hvis der skal være Udvalg, hvad der jo synes at være Ønske om, at vi fremmer dette Udvalgsarbejde saa stærkt, som det overhovedet er muligt.

Jeg vil gerne anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Lovforslagets Bestemmelser, særlig Bestemmelserne i § 1, har været drøftede Mand og Mand imellem indenfor Kommunalbestyrelserne gennem mange Aar, og om dem har der været fremsat Krav og Ønsker i næsten al den Tid, man har beskæftiget sig med kommunal Skattelovgivning. Det gælder saavel Forhøjelse af Procenten for Nedsættelse og Forhøjelse af Skatten som Forhøjelsen for Grænsen for det frie Skøn. Det drejer sig først og fremmest om Fastsættelsen af Procenten, og jeg ser ikke rettere end, at det, hvis man skal naa til en retfærdig Ligning ude omkring i Kommunerne, vil være nødvendigt at ændre de Sæts, de Procenter, som her er Tale om. Lovforslaget, saa-

ledes som det foreligger, byder paa saadanne Fremskridt, at jeg for mit personlige Vedkommende i Overensstemmelse med den sidste ærede Taler vilde være villig til at acceptere det, saaledes som det foreligger her fra Folketinget.

Lovforslaget falder i 3 Afdelinger, for det første en Udvidelse af det frie Skøn baade i By og paa Land til henholdsvis 1 000 og 1 300 Kr., saaledes som det nu er ændret i Folketinget, for det andet en Udvidelse af Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten til henholdsvis 35 og 80 pCt., hvilket betyder en Forhøjelse paa henholdsvis 10 og 15 pCt. Hvorvidt dette er det rigtige, kan der selvfølgelig være delte Meninger om, det er, havde jeg nær sagt, en Skønssag som saa meget andet, vi herinde beskæftiger os med, men i hvert Fald retter det i høj Grad ved de i Øjeblikket eksisterende Forhold. Og endelig for det tredje er der indført en ny Bestemmelse, som vi ikke tidligere har kendt indenfor vor kommunale Skattelovgivning, nemlig om Børnefradrag paa 200 Kr. for hvert Barn. Og dog tror jeg, at man ikke kan sige, at dette Forhold overhovedet ikke er kendt. Jeg tror tværtimod, at det har været praktiseret i ret stor Udstrækning og med Held den ene Gang efter den anden, idet man indenfor de kommunale Myndigheder, naar man lagde den kommunale Skatteligning, har opstillet Skalaer, hvor Grundlaget for Beregningen af Skatterne i Virkeligheden var Børneantallet indenfor de forskellige Familier. Derfor forekommer det mig, at de Ændringer, der her er Tale om, alt i alt er vel begrundede, ikke alene i Kraft af, at selve Institutionen, nemlig Kommunerne, og det hvad enten det er Land- eller Købstadkommuner, staar samlet i Kravet om, at disse Ændringer indføres, men ogsaa, fordi Kravet er underbygget af Forholdenes Magt paa en saadan Maade, at man trods de Indvendinger, som det ærede Medlem (Piper), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, har gjort, ikke er i Stand til at komme udenom det.

Hvad den mellemkommunale Beskatning angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa en Omtale deraf. Jeg har ved tidligere Lejligheder, hvor vi har drøftet disse Forhold, ikke lagt Skjul paa, at